

bedst og hurtigst kunde ordne dette. Min Tanke var, at naar Bidraget skal betales, skulde Amtmændene begære en Resolution fra Ministeriet og give Paategning paa den, det tror jeg kan ske i de fleste Tilfælde. Om der sættes „saa vidt muligt“ ind, har jeg for mit Vedkommende intet som helst imod.

Saa fraraadede den højtærede Minister at gaa til Værgeraadene i Stedet for til Hjelpekasserne, og Begrundelsen var særlig den, at Værgeraadene ingen Regnskab og Kasse havde. Ja, et Regnskab og en Kasse har de maaske ikke i samme Forstand som Hjelpekasserne, men de fører dog lidt Regnskab, idet de baade skal udlægge Penge for Leje af Lokaler, Portoudgifter og lignende, saa Regnskab maa de føre, og naar de dog skal føre lidt Regnskab, synes jeg godt, de kunde føre det med. Heller ikke Hjelpekasserne har i de fleste Byer Kontorer, saa jeg kan ikke se, at det af den højtærede Minister nævnte Moment kan være en Anstødssten for at overdrage denne Sag til Værgeraadene, naar man ellers er paa det rene med, at det vilde være langt heldigere at henlægge denne Virksomhed til Værgeraadene i Stedet for til Hjelpekasserne — efter min Mening hører den hjemme under Værgeraadene.

Den højtærede Minister forundrede sig over, at det bliver foreslaaet, at § 3, 2det Stykke, skal udgaa. Det staa imidlertid i Forbindelse med, at vi mener, at hele denne Virksomhed skal henlægges til Værgeraadene, saa at ikke private Foreninger skal have noget med den at gøre, og saa bør den Bestemmelse, at Politimesteren kan bestemme, at Foreninger kan træde i Hjelpekassens Sted, udgaa.

Den højtærede Justitsminister forundrede sig saa over, at hele Udvalget har kunnet samle sig om Ændringsforslaget til § 4 om, at naar en Kvinde fik flere Børn udenfor Ægteskab, bortfaldt Begunstigelserne, og han udtalte, at det var noget helt nyt. Dertil vil jeg dog sige, at i Princippet er det ikke noget helt nyt, thi i den nugældende Lov er man i to Paragraffer inde paa den samme Tanke, i § 1 er man lidt inde paa den, men man er særlig inde paa den i § 17, hvor man i 3die Stykke har noget lignende Bestemmelser, idet der tales om, at en første Gang udenfor Ægteskab besvangret Kvinde kan nyde visse Begunstigelser, som altsaa en anden Gang udenfor Ægteskab besvangret Kvinde ikke kan nyde. I Princippet er det altsaa ikke noget helt nyt,

man er inde paa det i den nugældende Lov, men vi har ført denne Tanke videre ved de Ændringer, vi her har foreslaaet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny tillade mig at anbefale Ændringsforslagene.

Justitsministeren (Bilow): Jeg vil dog tillade mig at fastholde, at det er en meget betydelig Forandring af denne Lov, som Udvalget foreslaar ved sit Ændringsforslag Nr. 7; det er en langt større og mere betydningsfuld Ændring af Loven, end der egentlig har været tilsigtet og foretaget, da Lovforslaget blev fremsat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1832), § 1, saaledes ændret, og § 2 (se Tillæg A. Sp. 3897) *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2—6 til § 3 af *Udvalget* og § 3, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 4 af *Udvalget* *vedtoges* enstemmigt med 39 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 4 af *Udvalget*, § 4, saaledes ændret, §§ 5—7, Ændringsforslag Nr. 9 til § 8 af *Udvalget* og § 8, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 959; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1825).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om